

Růže kvetou dál

Helena Vondráčková

1. Ty, kdo bloudíš sám a sám dlažbou měst a jejich špínou,
smutkem dní a nudou línou, já tě znám,
ty, kdo ztratils' přízeň dam, kdo jsi lásce ustlal v hrobě,
škodíš tím jenom sám sobě, že jsi sám.

R: Podívej, kvete růže, podívej, kvete růže,
podívej, kvete růže, ta tvá.

2. Ty, kdo nevíš kudy kam samou bídou koncem týdne,
nemáš mládí právě klidné, já tě znám,
kdo se topíš jako prám v naší rozbouřené době,
v téhle chvíli právě tobě zazpívám.

R:

3. Ty, kdo znáš se k dětským hrám, ač tě bosé nohy zebou,
počkej na mě, půjdu s tebou, já tě znám,
slunce zamklo zlatý chrám, noc, ta dáma v černé róbě,
volá hvězdu a jdou obě přímo k vám.

R:

4. Ty kdo víš a ty kdo znáš, kdo jsi duše ctná a čistá,
a kdo v srdci kousek místa, pro mě máš,
až se zklamou nebo až ztratím víru v tuhle řádku,
pak ty mně zas na oplátku, zazpíváš.

R: (2x)